

PROLETARISCHE BESCHOUWINGEN

No.1.

DE TOESTAND.

Wanneer wij ons afvragen: "Wat gebeurt er in de wereld? Welke betekenis hebben de gebeurtenissen, die zich in de wereld afspelen voor ons arbeiders?", dan moeten wij er steeds aan denken, dat wij in een kapitalistische wereld leven. Willen wij de politieke gebeurtenissen begrijpen, die thans plaats vinden, dan moeten wij begrijpen, dat deze gebeurtenissen niet toevallig zijn, maar een gevolg van het feit, dat overal op de wereld kapitalisme bestaat. WANT ALS WIJ DIT BEGREPEN HEBBEN KAN DE BOURGEOISIE ONS OVER DEZE DINGEN NIETS MEER OP DE MOUW SPELDEN EN HET IS ONMOGELIJK DAT WIJ - TOT ONS EIGEN NADEEL - GEBRUIKT WORDEN VOOR DE DOELEINDEN VAN HET KAPITAAL.

De grondslag van de tegenwoordige maatschappij is de uitbuiting van het proletariaat. In alle kapitalistische staten wordt ieder jaar door de millioenen en millioenen arbeiders een massa nieuwe meerwaarde voortgebracht. Het is de eigenschap van het kapitaal, dat het altijd meer meerwaarde scheppen kan, als het slechts meer grondstoffen en machines kan gebruiken. En omdat het kapitaal naar steeds meer winst streeft, gebruikt het telkens een deel van de meerwaarde om grondstoffen, om machines, om arbeidskracht te kopen. Dit is de oorzaak ervan, dat het kapitalisme, toen het een poos bestaan had, zich uit ging breiden naar landen, die nog niet kapitalistisch waren. Het kapitaal wilde ook uit die landen meerwaarde halen. Het wilde ook uit die landen winst binnenslepen. Alle krachtige kapitalistische staten gingen zich nieuw gebied veroveren, voornamelijk in Azië en Afrika. Dit was het imperialisme en de oorzaak hiervan was het kapitalisme. Het kapitaal zocht beleggingsplaatsen voor de zeer groot geworden massa meerwaarde.

Het imperialistische tijdperk begon met koloniale roof-oorlogen. Alle krachtige kapitalistische staten namen stukken van Azië en Afrika in bezit. Alle staten zochten terreinen voor de export van hun waren, voor hoge, winstgevendende belegging van hun kapitaal. Toen de wereld verdeeld was, toen er zo goed als geen vrij land meer over bleef, barstten achter elkaar de krisissen los. Toen alle landen der aarde hun meesters hadden, kwamen de meesters met elkaar in konflikt. Zij moesten met elkaar in konflikt komen. Want, kameraden, omdat voortdurend door onze arbeid en door de arbeid van de proletariërs van alle landen de meerwaarde toeneemt, de kapitaalmacht groeit, DAAROM IS HET WEZEN, DE NATUUR VAN HET KAPITAAL UITBREIDING OP ALTIJD GROTER SCHAAL. Daarom moeten de staten strijden om de beste plaatsen. De oorzaak der imperialistische oorlogen is het kapitalisme.

Dit is bewezen! De geschiedenis heeft bevestigd, dat imperialisme en kapitalisme onverbrekkelijk verbonden zijn. En imperialisme betekent: oorlog. Ook dat is bewezen. Sedert het kapitalisme aan het einde der vorige eeuw imperialistisch werd, hebben steeds ergens op de wereld, imperialistische rovers over de verdeling van de meerwaarde gevochten.

Ook vroeger, ook in de eerste periode waren er in het kapitalisme oorlogen. Deze oorlogen waren echter principieel anders van aard en karakter. Het waren de nationale bevrijdingsoorlogen zoals b.v. de Franse republiek ze in 1792 tegen het reaktionaire Europa voerde. Het waren oorlogen met het doel het kapitalisme in een bepaald deel van de wereld zijn definitieve organisatievorm te geven en deze organisatievorm te verdedigen tegen de omringende gebieden waar nog de oude feodale, middeleeuwse produktiewijze heerste. Deze oorlogen speelden een revolutionaire rol in de historische ontwikkeling. Niet aldus de oorlogen in het imperialisme. Die werden en worden door de bourgeoisie gevoerd met het doel de levensduur van het kapitalisme te verlengen terwijl dit stelsel historisch overbodig was geworden. En het waren dus de klassebelangen van de bezitters, die hen dwongen deze oorlogen te voeren.

Hoe meer de massa meerwaarde toenam, des te groter en groter werd de spanning in het kapitalisme. En tenslotte barstte in 1914 de wereldoorlog uit, de oorlog tussen alle grote rovers om de winst van het kapitalisme, om beleggingsmogelijkheden, om afzetmarkten. De oorzaak van de wereldoorlog was het wereldkapitalisme dat expansie zocht. Het ging er om welke mogendheid de ruimste beschikking over de grondstoffen zou krijgen, het ging er om welke kapitaalsgroep de grootste invloed op de wereldmarkt zou krijgen. **HET GING OM HET BEZIT DER WERELD, HET GING OM DE BELANGEN VAN DE BOURGEOISIE!**

De bourgeoisie verborg dit. Om het ronduit te zeggen: zij bedroog het proletariaat. Zij moest het proletariaat bedriegen, haar belangen dwongen haar daartoe. Elke heersende klasse wier macht berust op de onderdrukking van een andere klasse wordt gedwongen deze onderdrukte klasse zand in de ogen te strooien. Immers het is voor de heersende klasse van het grootste gewicht, dat de uitgebuitenen niet merken dat zij uitgebuit worden en gebruikt voor het belang der uitbuiters. Want als de onderdrukten niet weten dat ze onderdrukt worden en niet weten hoe ze onderdrukt worden en niet weten waarom ze onderdrukt worden kunnen zij ook niet weten hoe ze aan deze onderdrukking een einde moeten maken.

Wij, die er naar streven de uitbuiting op te heffen, wij hebben er geen belang bij aan dit bedrog der bourgeoisie mee te werken. Omgekeerd! Ons belang dwingt ons, op straffe van ondergang, dit bedrog te ontmaskeren!

Tot dit bedrog hoort de uitspraak van de bourgeoisie, dat de wereldoorlog van 1914 - 1918 de laatste oorlog zou zijn. Dat na de oorlog van 1914 ontwapening zou komen, verplicht scheidsrecht tussen de volkeren en er een volkenbond gesticht zou worden, die voor de wereldvrede zou ijveren.

Dat dit een misleiding is, begrijpen wij als wij bedenken, dat al die maatregelen van de bourgeoisie voor het z.g. "behoud van de vrede" de heilige wetten van het private eigendom ongemoeid laten en dus... het kapitalisme ongemoeid laten. En kapitalisme leidt tot oorlog. Vóór de wereldoorlog was de aarde verdeeld: de wereldoorlog was onvermijdelijk. Na de wereldoorlog zijn er in die verdeling wijzigingen gebracht. Maar het kapitalisme is gebleven en de arbeider wordt thans harder uitgebuit dan ooit. Onvermijdelijk moet het ogenblik komen waarop het kapitaal gedwongen wordt weer nieuwe beleggingsmogelijkheden te scheppen, weer nieuwe afzetmarkten te zoeken. Geen enkele maatregel van de bourgeoisie, welke dan ook kan dit verhinderen.

Bedenkt: Ook op het ogenblik is de wereld verdeeld. Alle grote machten stoten op elkander.

Bedenkt: De natuur, het wezen van het kapitaal is uitbreiding op altijd groter schaal.

Zal er nog een nieuwe oorlog komen,
Ons antwoord luidt: JA! ZONDER DE PROLETARISCHE REVOLUTIE WELKE AAN
HET KAPITALISME EEN EINDE MAAKT IS EEN NIEUWE OORLOG ONVERMIJDELIJK!

Dit is het eerste wat wij, wanneer wij naar de ontwikkeling van Europa kijken, moeten bedenken. En wij weten: ook de komende oorlog zal een oorlog om de verdeling der meerwaarde zijn, wederom een oorlog voor de belangen van de bourgeoisie. Indien wij het kapitalisme niet vernietigen zullen wij meegesleurd worden in die oorlog, zullen voor hun belangen miljoenen van ons gedood worden.

Vele burgerlijke pacifisten spreken van de waanzin van de oorlog. Maar het is allerm minst waanzin van de kapitalisten als elk kapitalistisch land kolonien wil hebben en monopolistisch bezit van wereldgebied. Want daaruit stromen enorme winsten. Waanzin zou het zijn, als het proletariaat der wereld zich voor de belangen van zijn onderdrukkers zou laten gebruiken. En toch zien wij nog miljoenen van deze waanzinnigen om ons heen. Want op het ogenblik, nu aan de Europese horizon dreigende wolken komen opzetten, kijken miljoenen van onze klassegenoten vol vertrouwen naar de "volkenbond" van Genève.

Kameraden, wij waarschuwen jullie! Een dergelijk vertrouwen is misplaatst. Het betekent, dat men het vroom bedrog der bourgeoisie voor zoete koek aanneemt. En dat betekent, dat men door de bourgeoisie voor haar belangen gebruikt wordt. En wel in dubbele zin.

Het eerste wat de bourgeoisie met haar voorstelling van de volkenbond beoogt is: de arbeiders van de revolutie af te houden. Want als men gelooft, dat het mogelijk is nu bij het bestaan van het kapitalisme, door een volkenbond de oorlog tegen te houden, of binnen de perken te houden, dan gelooft men aan een vreedzame ontwikkeling van het kapitalisme, zonder afzetkrisissen en de wereldrevolutie zou niet noodzakelijk zijn omdat de historische ontwikkeling de maatschappij vanzelf in vreedzame banen zou leiden. Kameraden, toen de bourgeoisie deze valse ideeën verkondigde, had zij daarbij de geheime gedachte: Als de arbeidersklasse niet in verzet komt, blijven onze winsten veilig. Toen Arthur Henderson de weg van de volkenbond de weg tot vrede noemde, bedoelde hij de weg tot klassenvrede en toen hij van ontwapening sprak bedoelde hij de ontwapening van het proletariaat.

Bovendien heeft de bourgeoisie met haar volkenbondsmisleiding de bedoeling de arbeiders direkt als werktuig voor bepaalde kapitaalsbelangen te gebruiken. Om dit te begrijpen moeten wij inzien wat de z.g. "volkenbond" eigenlijk is.

De "volkenbond" is ontstaan als gevolg van het verdrag van Versailles, als resultaat van de eerste wereldoorlog. Toen expansiezuicht en imperialistische belangen ook Amerika in de oorlog dreven, werd de strijd ten nadele van het Duits-Oostenrijkse imperialisme beslist. Toen werd een vrede gedikt die de belangen van het Engelse, Franse, en Amerikaanse imperialisme tot uitdrukking bracht. Wat was het doel van de politiek van Frankrijk? Het streefde naar financiële bondgenootschappen met Oost-Europese staten, werd het rijkste goudland en verkreeg de hegemonie over het vaste land van Europa. Toen Laval zei dat de weg van de volkenbond de weg van een vreedzame politiek was bedoelde hij de weg van een vreedzaam binnenhalen der Europese meerwaarde.

Wat was het doel van de politiek van Engeland en de Verenigde Staten? Een zwak en verbrokkeld Europa, want dan zouden Engeland en Amerika de gelegenheid hebben de wereld politiek te beheersen en economisch uit te buiten. Daarom was men voor het wereldverbond der volken. Daartoe wilde men "het zelfbeschikkingsrecht der naties van Europa" (niet van Azie en niet van Afrika) Want het "zelfbeschikkingsrecht" zou deze naties niet sterk maar zwak maken en dan konden Engeland en de Verenigde Staten heersen over de wereld.

Uit deze wensen van het Engelse en het Amerikaanse imperialisme naar een verdeeld Europa en van het Franse imperialisme naar een door Frankrijk geleid Europa is de volkenbond ontstaan. Hij werd en wordt schijnbaar gepresenteerd als de Bond, die de zelfstandigheid der naties zou verzekeren en de wereldvrede bewaren. Dit was een grove imperialistische leugen. Want de zelfstandigheid en de zelfbeschikking van alle naties in Europa en een wereldbond der "volken" zijn onmogelijk. Want de belangen van al deze kapitalistische naties, die de bourgeoisie "volken" noemt, zijn geen gemeenschappelijke belangen, die zij gezamenlijk in de z.g. "volkenbond" kunnen behartigen, maar de belangen van deze naties zijn verschillend en er zijn onder hen machtige en zwakke. Onder het kapitalisme moet dit leiden tot overheersing van de ene kapitalistische macht door de andere, dus: verscherpte uitbuiting van het proletariaat. En de z.g. "volkenbond" vergemakkelijkt dit.

Wat de tweede taak van de z.g. "volkenbond" betreft, de verzekering van de vrede, dat betekent niets anders dan dat de bond er voor te zorgen heeft, dat de meerwaarde, verkregen door de uitbuiting van Europese en gekleurde arbeiders, aan de verschillende kapitalisten toevloeit in de verhouding zoals die door de vrede van Versailles is bepaald. De z.g. "volkenbond" is eenvoudig de zaakwaarnemer van het overwinnende imperialisme. Zijn doel kunnen we als volgt samenvatten:

- 1) Hij moet er voor zorg dragen dat het leeuwendeel der Europese meerwaarde aan Frankrijk toevloeit.
- 2) Hij moet de arbeiders van de revolutie afhouden.
- 3) Hij moet door zijn bestaan de oorzaak zijn van een zwak en krachteloos Europa, zodat het Engels-Amerikaanse imperialisme de wereld kan plunderen.

Hier zien we dus een groot belangenverschil tussen Engeland en Frankrijk. Dit is een zeer reeel belangenverschil, want het vindt zijn oorsprong in de economische ontwikkeling van deze landen, welke niet uit te wissen is. De economische ontwikkeling van Engeland heeft nu eenmaal, evenals die van Frankrijk een zeer bepaald verloop. Die ontwikkeling maakte dat voor 1918 de belangen van deze landen schijnbaar parallel liepen. Beide wilden een zwak Duitsland. Na 1918 was de economische ontwikkeling er de oorzaak van dat Engeland dit niet meer wilde. Dit hoeft ons niet te verbazen als we bedenken dat Frankrijk en Engeland de eerste grote kapitalistische staten waren en daardoor van nature al konkurrenten. Het belangenverschil tussen Engeland en Frankrijk is eigenlijk altijd openlijk of verborgen aanwezig geweest. Na 1918 trad het weer duidelijk aan de dag. Voor de verleiding om al de wensen van het Franse imperialisme ineens vervuld te zien, zijn de Fransen bezweken en zij hebben er een verwijdering van het Engels-Amerikaanse imperialisme voor getrotseerd. Deze tegenstelling is de sleutel om het Europa van heden in zijn politieke ontwikkeling te begrijpen. De oude entente bestaat niet meer. Zij is uiteen gevallen. Dit moeten ook de burgerlijke politici erkennen. Engeland ging zich weer meer naar Duitsland oriënteren om Frankrijks invloed in de "volkenbond" te verzwakken en Frankrijk sloot zich daardoor nauwer bij Italië aan om een tegenwicht tegen Englands macht te vormen. Daarom was in de eerste jaren van het bestaan van de "volkenbond" Frankrijk een tegenstander van Duitslands lidmaatschap. Want Duitsland in de "volkenbond" betekende een verzwakking van Frankrijks invloed in Europa. Engeland echter verzette zich er lang zo sterk niet tegen want Duitsland zou Frankrijks overwicht verminderen, de meningen zouden heftiger botsen, de "volkenbond" zou verzwakken en makkelijker onder Engelse invloed te brengen zijn.

Het huidige Europa is niet meer het Europa van 1914 - 1918.18 jaren kapitalistische ontwikkeling hebben de wereld grondig veranderd. De bezitsverdeling van Versailles bevredigt het kapitaal niet meer. En nu staan de belangen van Engeland en Duitsland tegenover die van Frankrijk en Italië. Wel dwingen de omstandigheden Frankrijk een slingerpolitiek te voeren, maar de economische belangen plaatsen Frankrijk tegenover en niet naast Engeland.

Waarom moet Frankrijk een slingerpolitiek voeren? Omdat er ook nog een tegenstelling Duitsland - Frankrijk bestaat, omdat Duitsland de 3e grote kapitalistische staat in West-Europa is. Duitsland heeft vanaf 1918 konsekvent een politiek gevoerd tot ondermijning van het Versailles verdrag. Drijft Frankrijk de tegenstelling tot Engeland op de spits, dan wordt Duitsland in Engelands armen gedreven. Dit betekent versterking van het evenwicht in Europa. De Franse bourgeoisie weet heel goed, dat indien er in de Europese toestand wat verandert het er voor Frankrijk nooit beter op kan worden, wel slechter. Immers het kapitalisme bevindt zich historisch gezien in zijn neergangperiode. Daarom moet Frankrijk ook een politiek tot behoud van de bestaande toestand voeren. Dat is de tweesprong waarvoor Frankrijk staat. Daarom slingert het. Aan de ene kant verscherpt de economische ontwikkeling in Frankrijk de tegenstelling tot Engeland, aan de andere kant wil de Franse bourgeoisie graag de grootste uitzuiger van Europa blijven en dus graag de status quo, de bestaande toestand handhaven.

Welke weg zal het Franse imperialisme kiezen? Historisch gezien zal natuurlijk eens de strijd met de grote konkurrent aan de overzijde van het kanaal moeten worden uitgevochten. Of de Franse bourgeoisie echter thans reeds deze weg zal gaan is nog niet met zekerheid te zeggen. Het Engels - Duitse vlootakkoord, symptoom van de Engels - Duitse toenadering wekt in Parijs grote ontstemming. In de afgelopen maanden is in de Franse pers een heftige campagne tegen Engeland gevoerd. Daartegenover staat, dat toen de Engelse bourgeoisie van de Franse een duidelijke uitspraak over de sancties verlangde, Frankrijk weer voorzichtig inbond.

Wat Italië betreft, de kapitalistische tegenstellingen hebben hier reeds zulk een spanning bereikt, dat het met geweld expansiemogelijkheden is gaan scheppen. Het is niet het fascisme in Italië dat tot de strijd in Abessinie heeft geleid; het zijn de economische tegenstellingen; het is de produktiewijze die in Italië heerst. Ook een democratische regering zou in de plaats van Mussolini hiertoe gedwongen zijn. Want de oorzaak is het kapitalisme. Het kapitalisme dwingt de Italiaanse bourgeoisie expansie te zoeken, het kapitalisme is de oorzaak van de Frans - Engelse tegenstelling. En omdat dat zo is hangt de 2e wereldoorlog boven ons hoofd, want er is voor de bourgeoisie geen andere uitweg. EN DEZE OORLOG ZAL NOODZAKELIJK EEN WERELDOORLOG ZIJN. De kapitaalmassas groeien, de drang naar expansie wordt groter, het belang om nieuwe oorlogen te voeren altijd groter in alle delen van de wereld.

Zij die zeggen: Het konflikt zal wel tot Abessinie beperkt blijven! zijn of burgerlijke idealisten, die er geen begrip van hebben welke economische machten hier aan het werk zijn, of wel het zijn bedriegers, die in opdracht der bourgeoisie, de proletariërs van alle landen in slaap willen sussen. Het zijn die lieden, die verkondigen, dat Italië bezig is de laatste vrije Afrikaanse staat te veroveren. (Onverschillig of zij dat nu toejuichen of afkeuren.)

Kameraden! Wij kunnen er niet genoeg de nadruk op leggen: In de fase waarin het kapitalisme nu verkeert zijn er geen vrije, onafhankelijke staten meer in de koloniale gebieden der aarde. Stel je voor, kameraden, voor 1914 reeds waren de spanningen in het kapitalisme der wereld on-

dragelijk geworden. Juist omdat er geen vrij land meer was botsten de grote mogendheden op elkaar. De waarheid is, dat Abessinie weliswaar een inhoemse regering heeft, doch dat de West-Europese staten er zodanige interessen hebben, dat een land dat Abessinie wil veroveren onvermijdelijk met deze landen (v.n. Engeland) in konflikt moet komen. Engeland haalt al meerwaarde uit Abessinie. Daarom is het verkeerd van een konflikt Italie - Abessinie te spreken. ER BESTAAT EEN KONFLIKT ITALIE - ENGELAND. De machten, die jaren lang al dreigden te botsen, zijn thans in Abessinie op elkander gestoten. Aan het front van de 2e wereldoorlog wordt het eerste voorpostengevecht geleverd. En het Engelse imperialisme laat door Abessinische troepen de kastanjes uit het vuur halen. Straks zal men de Europese arbeiders trachten te gebruiken.

Wat moeten wij doen, looten wij de sanktiepolitiek van de z.g. "volkenbond" ondersteunen, zoals vertegenwoordigers der bourgeoisie (o.a. Albarda en Vanderwilde) ons aanraden? NEEN! Want de proletarische klasse mag nooit dezelfde politiek voeren als de uitbuiters. En de "volkenbond" is de bond van uitbuiters. Onder de leus: "Weg met het fascisme. Tegen Mussolini." tracht de bourgeoisie ons in te schakelen in het oorlogsfront. Zij maakt van deze leus gebruik om ons de oorlog in te jagen. Wij moeten begrijpen, dat in Italie kapitalisme heerst, en overal. Wij zijn voor het kommunisme! En omdat, ondanks de zeer grote nationale verschillen tussen de imperialistische staten de grootste vijand van de bourgeoisie internationaal het proletariaat is, omdat de grootste tegenstelling in de wereld de tegenstelling kapitalisme - kommunisme is, omdat er nimmer vrede kan bestaan tussen proletariaat en imperialisme, daarom moet het internationale proletariaat, internationaal tegen het internationale kapitalisme strijden. De vijand staat niet alleen in eigen land, de vijand van het proletariaat staat overal op de wereld, omdat overal kapitalisme is. Wij moeten goed begrijpen, dat het wel eens het doel van de Franse bourgeoisie kan zijn de Duitse bourgeoisie te verzwakken. Maar indien een eventuele nederlaag van deze tot een proletarische revolutie zou leiden zouden ze gauw vrede sluiten om samen de arbeiders neer te slaan. De onverzoenlijkheid der klassen moet ons steeds bewust zijn.

Moeten wij de kant kiezen van Abessinie, zoals andere vertegenwoordigers der bourgeoisie (o.a. Sneevliet, Trotzki, Stalin) ons aanraden? Nee kameraden, want de argumenten welke zij ons toewerpen zijn vals! Wanneer zij zeggen, dat het hier gaat om de vrijheid van een koloniaal volk en dat wij dit volk in zijn bevrijdingsstrijd moeten steunen, dan herinneren wij hen aan het woord van Rosa Luxemburg, dat er in het imperialistische tijdvak van het kapitalisme geen bevrijdingsoorlogen meer zijn en dat het steeds gaat om de verdeling van de meerwaarde. Partijkiezen voor Abessinie betekent partijkiezen voor het Engelse imperialisme. Dit zou betekenen de Engelse en ook de Nederlandse bourgeoisie in de kaart te spelen. Wij mogen ons niet langer in deze kwesties laten bedriegen! Wij mogen ons niet door de bourgeoisie laten gebruiken. Wij moeten een zelfstandige klassopolitiek los van en tegen de bourgeoisie gaan voeren. Er is voor ons geen andere uitweg.

Diegenen die roepen: "Niet de volkenbond, de arbeiders moeten sankties toepassen!" antwoorden wij met een beslist NEEN! Deze louze is een belachelijke, utopistische frase, die met revolutionaire werkelijkheidspolitiek geen lor te maken heeft. Het klinkt heel aardig en radikaal is echter in wezen reformisme van het zuiverste water. Het toepassen van sankties betekent: maatregelen doorvoeren voor een bepaalde kapitaalsgroep dus kort en goed: werk opknappen voor het kapitaal. De leus: De arbeidersklasse moet de sankties toepassen zal met een geweldig gejuich ontvangen worden door de bourgeoisie van alle anti-Italiaanse landen, door de generale staven, door de ministers van oorlog

van al deze landen. Want dat is nu juist precies de wons der bourgeoisie, dat niet zij, maar de arbeidersklasse met geweld de sankties door zal voeren; dat niet zij maar de proletariërs in uniform vermoord zullen worden bij het gewildadig toepassen der sankties. Want dat de economische sankties tot militaire sankties leiden begrijpt een ieder. Waarvoor anders stoomt de Engelse vloot de Straat van Gibraltar door?

Zij die de leus voorstaan: De arbeidersklasse moet de sankties toepassen, zijn de meest schaamteloze, meest huichelachtige en meest gevaarlijke vertegenwoordigers der bourgeoisie. Want zij geven aan hun agitatie een schijnradikaal tintje.

Hier moeten wij niet inlopen!

ER IS MAAR EEN DING DAT ONS TE DOEN STAAT : HET DOORVOEREN DER WERELDREVOLUTIE.

Anders worden wij vernietigd!

Wij kunnen de wereldrevolutie doorvoeren. De technische mogelijkheden zijn gegeven en wij zijn honderden, duizenden, millioenen! Thans nu de tweede wereldoorlog ieder moment kan losbarsten, stelt de geschiedenis ons voor de keus:

OF IMPERIALISME EN BARBAARSHEID OF WERELDREVOLUTIE EN KOMMUNISME!

.....

In bovenstaande beschouwingen konden wij wegens plaatsgebrek de positie van Oost - Europa , van Amerika en Japan, ook de positie van Rusland niet uiteenzetten. Dit zal een andere keer geschieden.

Onze volgende beschouwingen zullen handelen over het probleem der kernvorming. Daarna zullen wij de rol der oude arbeidersbeweging schetsen.

GEEF DIT BLAADJE DOOR AAN JE KAMERADEN IN BEDRIJF EN STEMPEL-LOKAAL!
